

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen, det er jo præcis det, der er tilfældet, må jeg sige til hr. Helge Adam Møller. Alle de personer, som i dag har midlertidig opholdstilladelse, får den forlænget, og den bortfalder først, hvis der bliver tålelige forhold i deres hjemland. Og hvad det angår, har vi en tæt kommunikation med UNHCR, altså FN, som på stedet skal afgøre, om det er muligt at sende de pågældende personer tilbage.

Samtidig er der gennem loven givet mulighed for, at de pågældende personer kan indgive asylansøgning efter de gældende regler herom. Den asylansøgning kan myndighederne i Danmark beslutte at lade være med at realitetsbehandle i en periode på to år. Sådan blev lovgivningen i 1992. Den stemte både hr. Helge Adam Møller og jeg for. Jeg vil gerne holde fast i den lovgivning, hr. Helge Adam Møller vil gerne have den ændret. Hvem er det så, der har skiftet holdning?

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg sige: Hastværk? Jamen loven bliver jo ikke ændret. Det, der bliver ændret, er vilkårene for dem, der er her på midlertidig opholdstilladelse. Under alle omstændigheder skal de vilkår, de har, forbedres, så de får bedre mulighed for at få en uddannelse eller noget skolegang, således at de bliver bedre i stand til at klare sig, når de engang ikke er flygtninge mere, men eventuelt er vendt hjem til deres hjemland.

Der er ikke noget hastværk her, for der bliver ikke ændret andet i loven end de vilkår, som de midlertidige flygtninge har i Danmark, og enhver, der har besøgt et flygtningecenter, ved, hvor utåleligt det er i flere år at være stuvet sammen på ganske få kvadratmeter uden anden mulighed end at snakke med hinanden.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Elisabeth Arnold har sagt en del af det, som jeg ville have sagt nu, og derfor kan jeg blot henholde mig til hendes bemærkninger.

Men fru Pia Kjærsgaard spurgte: Hvorfor nu, og hvorfor dette hastværk? Må jeg så prøve en gang til for kong Hans. Det lovforslag, vi behandlede den 11. maj, handler ikke om asylsagsbehandling; det handler om vilkårene for de bosnere, der nu befinder sig i vores land.

Det er ét kompleks.

Ved siden af det har regeringen meddelt, at den har besluttet sig for at følge den lov, Folketinget har vedtaget, og som siger, at efterhånden som toårsfristen for udsættelse af asylsagsbehandling udløber, vil man begynde at behandle sagerne.

Så når fru Pia Kjærsgaard spørger, hvorfor det skal være nu, og hvorfor regeringen har gjort det, må svaret være, at det har regeringen bl.a. gjort, fordi partier og enkeltpersoner i Folketinget vinteren og foråret igennem blev ved med at spørge, hvad regeringen agtede at gøre. Og tænk, det var regeringen uforskammet nok til at svare på.

Endvidere sagde fru Pia Kjærsgaard, at når asylsagsbehandling påbegyndes, skal den gennem hele maskineriet og skal gøres færdig, og jeg måtte forstå – nu håber jeg ikke, jeg mistolker – at det syntes fru Pia Kjærsgaard var noget urimeligt.

Jeg tror ikke, det kan nytte noget at stille spørgsmålet til fru Pia Kjærsgaard, men jeg vil egentlig gerne stille det til hr. Helge Adam Møller. Vi kan diskutere, og vi kan være uenige om, hvornår asylsagsbehandlingerne skal påbegyndes, men er hr. Helge Adam Møller enig med Socialdemokratiet og med mig, i, at disse mennesker har ret til at indgive en ansøgning om asylsagsbehandling og har ret til, at der bliver taget stilling til den asylsag, inden de udsendes af landet igen?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne indrømme, at det er en akavet situation for mig at stå i. Jeg har forstået problematikken til fulde, men det, der er mærkeligt i denne debat, er, at de spørgsmål, som fru Dorte Bennedsen nu stiller, bl.a. om det ikke er korrekt, at de har ret til at søge asyl, var de spørgsmål, jeg stillede, og som jeg ikke kunne få klare svar på, da lovforslaget om midlertidig opholdstilladelse skulle vedtages. På daværende tidspunkt ville man ikke give noget som helst klart svar på, om det forholder sådan sig, for det er korrekt, at det forholder sig sådan: man har ret til at søge asyl.

Men problemet er jo, at det klart lå i kortene – og så må jeg tage De Konservative og Venstre lidt i forsvar, selv om de i modsætning til Fremskridtspartiet har været med til at vedtage